

gamle regering – og desværre også af den nuværende regering – til at være hævet meget højt, og regeringen gør sig nu til med, at vi skal være i verdenseliten med hensyn til klimaet. Havde det så ikke været fint, hvis det var sådan, at forligspartierne havde taget en åben diskussion med regeringen om, hvorvidt det, man aftalte i 2004, nu var klogt? Har dagsordenen ikke ændret sig? Har isen ikke trukket sig så meget tilbage, at vi er nødt til at lave en ny aftale?

Kl. 19:04

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 19:04

Johs. Poulsen (RV):

Jeg kan jo ikke tale for andre end for Det Radikale Venstre, men vi er til enhver tid klar til at indgå i diskussioner om, hvordan vi bedst muligt tilrettelægger vores indsats på klimaområdet, herunder naturligvis også, hvilken rolle et stats-ejet selskab som DONG spiller.

Det er jo rigtigt, som hr. Frank Aaen i flere sammenhænge har forsøgt at spørge andre om heroppe, at naturligvis må DONG fungere på en sådan måde, at man forretningsmæssigt må disponere ud fra, hvad der økonomisk er mest interessant. Men vi synes jo, det er spændende, at man også på det perspektiv kunne lægge et klimaperspektiv. Vi mener nemlig ikke nødvendigvis, at der behøver at være en modsætning mellem at gøre det klogeste økonomisk og det klogeste klimamæssigt. Hvis man ser lidt langsigtet på det, så håber vi sådan set, at det klogeste, man kan gøre klimamæssigt, også er det klogeste, man kan gøre økonomisk. Derfor er udfordringen vel i virkeligheden at få de ting til at hænge sammen og få en række aktører på markedet til at spille ind på den rigtige måde.

Kritikken af DONG's engagement, specielt det, der har været oppe i de seneste ugers debat, nemlig deres engagement i Nordtyskland med opførelsen af et kondensværk det sted, mener vi egentlig først og fremmest er en kritik af det helt overordnede kvotestyringssystem, som det fungerer i dag. Det er i hvert fald en diskussion, som vi gerne vil deltage i, og vi er meget kritiske over for den måde, kvotestyringssystemet fungerer på.

Kl. 19:06

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 19:06

Frank Aaen (EL):

Jeg er sikker på, at vi nok kan få noget dialog om det her, men problemet er jo bare det tilbageværende, at i samme sekund DONG er sat på børsen, så indsnævres vores handlemuligheder jo dramatisk. For i dag kan vi bare her i Folketinget beslutte, at vi vil gøre DONG til et statsejet selskab, og at det styres efter de og de præmisser, både nationalt og internationalt, men i samme sekund, man har solgt en aktie til en privat aktionær, så skal vi jo ud og nationalisere aktien fra den private aktionær, og det har jeg en vis formening om at det Det Radikale Venstre ikke synes om, og jeg ved i hvert fald, at regeringen ikke synes om det.

Så det, jeg synes vil være meget ærgerligt, er, hvis vi om en uge skal se, at det praktisk talt er umuligt at ændre ledelsesformen for DONG, fordi den er bestemt fra børsen.

Kl. 19:07

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 19:07

Johs. Poulsen (RV):

Set med vores øjne er det sådan, at DONG, fordi det fungerer under det nuværende kvotestyringssystem, nødvendigvis også må indrette sig efter det langt hen ad vejen, og det er vel det, der giver sig udslag i de dispositioner, man foretager ud fra et forretningsmæssigt synspunkt. Det mener vi er svært at klandre DONG for. Vi kan klandre, at man politisk har skabt nogle rammer, som giver beslutninger, der enkeltvis må anses for, også i vore øjne, at være uhensigtsmæssige. Det, vi synes kunne være spændende, var, om man i højere grad både på nationalt og europæisk plan var i stand til at skabe rammer, som sikrede en meget større fremdrift i klimamæssig sammenhæng, men det ville kræve et opgør med nogle af de helt overordnede styringsmekanismer, der findes på nuværende tidspunkt. Og vi tror altså ikke, at DONG ville kunne fungere isoleret i en konkurrencemæssig situation, som de jo indgår i internationalt i dag, hvis de ikke tog hensyn, som betød, at de også ville kunne klare sig kommercielt.

Så igen, udfordringen er set med vores øjne, at man både kommercielt og klimamæssigt er i stand til at samordne målene på en sådan måde, at de går op i en højere enhed, og at de på langt sigt kommer til at spille sammen. Det er den virkelige udfordring.